NORAKSTS
Lieta Nr. 142115410
1-0448-12/41

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 3.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis P.Novičenoks,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.Š.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – Pieteicējs) pieteikuma par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka (turpmāk – Atbildētājs) 2010.gada 26.oktobra lēmuma Nr.10-6/3291 „Par *A.Š.* iesniegumu" (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.108377981) atcelšanu

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 30.septembrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojums (sākotnējais lēmums) Nr.108377981 par to, ka transportlīdzeklis NISSAN, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, novietots stāvēšanai Rīgā, Smilšu ielā 5, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā un vadītājam, kurš nav atradies notikuma vietā uzlikts administratīvais sods Ls 30 apmērā.

[2] Izskatot Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2010.gada 26.oktobra lēmumu Nr.10-6/3291 (turpmāk – Lēmums), sākotnējais lēmums administratīvajā lietā atstāts negrozīts. Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietās un tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadaloša josla.

[2.2] Lēmumā atzīmēts, ka lietā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi tika izpētīti lietas apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, jo tika konstatēts administratīvā pārkāpuma fakts. Pārkāpuma faktu pierāda administratīvā pārkāpuma protokols un pārkāpuma izdarīšanas vietā uzņemtās fotogrāfijas, kurās ir redzams, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* stāv pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punktu, jo ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu doto skaidrojumu - krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu, - secināms, ka brauktuvju krustošanās vietu veido Smilšu iela un Trokšņu iela. No fotogrāfijām redzams, ka, turpinot vilkt iedomātu līniju no Trokšņu ielas uz Smilšu ielu, minētais transportlīdzeklis ir atstāts stāvēšanai tuvāk par 5m no šķērsojamās brauktuves malas pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur nav nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadaloša josla. Līdz ar to, secināms, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkts.

[2.3] Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - Ls 30, tāpēc Atbildētājs secinājis, ka iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tāpat ņemot vērā minēto, Atbildētājs secinājis, ka nav pamata vērtēt Latvijas Administratīvo

pārkāpumu kodekss 32.panta otrajā daļā paredzētos apstākļus, kas jāņem vērā, nosakot sodu.

[2.4] Atbildētājs ir izvērtējis lietderības apsvērumus par administratīvā akta izdošanas nepieciešamību saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punktu un secinājis, ka pastāv administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, kas konkrētajā gadījumā ir panākt to, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro automašīnu novietošanas noteikumus, ko nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses.

[3] 2010.gada 29.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pieteicēja pieteikums, kurā Pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu kā nepamatotu. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Bruģētā teritorija, kas iziet uz Smilšu ielas tieši iepretim namam Smilšu ielā 5, ir bez norādēm par to, ka posms no Smilšu ielas līdz Torņa ielai, kur atrodas Zviedru vārti, būtu iela, nevis pagalms, no kura ir iespējams izbraukt uz brauktuves Smilšu ielā. Bez tam, šai pagalmā uz Latvijas Kara muzeja ēkas ir piestiprināta plāksne ar uzrakstu: „v/a Latvijas Kara muzeja pagalmā autotransportu drīkst novietot tikai ar muzeja atļauju!". Nekādu citu norāžu par ielas nosaukumu šai posmā no Smilšu ielas līdz Zviedru vārtiem nav.

[3.2] Pieteicējs norāda, ka iepretim izbrauktuvei no Kara muzeja pagalma atrodas 943.ceļa apzīmējums - nepārtrauktā dzeltenā līnija uz apmales. Pieteicēja automašīna tika novietota vietā, kur šī dzeltenā līnija ir beigusies. Ja šis ceļa posms būtu uzskatāms par brauktuvju krustošanās vietu, tad Pieteicējaprāt 943.ceļa apzīmējuma atrašanās šajā vietā ir absurda, jo atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu
135.6.punktam šajā vietā apstāties un stāvēt ir aizliegts.

[3.3] Tā kā šī dzeltenā līnija, kas atrodas tieši pretī izbrauktuvei no Latvija Kara muzeja, nav novilkta pa visu brauktuvju krustošanās vietu un 5m garumā no tās, bet tikai daļā, tas Pieteicēja ieskatā nozīmē, ka protokolā fiksētā vieta nav krustojums, bet šī dzeltenā līnija nepieciešama, lai nodrošinātu, ka blakus Amerikas Savienoto Valstu vēstniecības preses un kultūras nodaļas ēkai Rīgā, Smilšu ielā 7, kur ir atļauta stāvēšana, netiktu novietotas citas automašīnas.

[3.4] Šajā ceļa posmā, kur bija novietots Pieteicēja transportlīdzeklis, nav nevienas ceļa zīmes, kas aizliegtu stāvēšanu.

[3.5] Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkts pieļauj izņēmumus, uz kuriem stāvēšanas aizliegums neattiecas, t.i., uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.). ņemot vērā Pieteicēja secinājumus, ka pārkāpuma vieta nav krustojums, tad stāvēšanas aizliegums šajā vietā nedarbojas un līdz ar to nav arī administratīvā pārkāpuma sastāva.

[3.6] Pamatojot savu uzskatu, ka protokolā norādītā vieta nav brauktuvju krustošanās vieta, Pieteicējs norāda, ka teritorija, iepretim Smilšu ielas 7.namam ir Latvijas Kara muzeja iekšējais pagalms, jo ēka, kas atrodas iepretim Smilšu ielas 20.namam, Trokšņu ielas pusē Latvijas Kara muzeja saimniecības ēka un vēsturiski Latvijas Kara muzeja piederošajai teritorijai, starp Kara muzeju un tā saimniecības ēku, priekšā pat ir bijuši vārti, kas tika nojaukti pēc 90.gadu beigām, jo blakus ēkā tika izvietots veikals, kura ieejai šie vārti traucēja. Fakts, ka šī teritorija ir Latvijas Kara muzejs iekšpagalms redzams Smilšu ielas 20 nama būves novietnes shēmā.

[4] Rakstveida paskaidrojumā tiesai sakarā ar iesniegto pieteikumu Atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojot savu viedokli ar Lēmumā norādītajiem argumentiem. Atbildētājs norāda, ka ar administratīvās lietas materiāliem ir pierādīts pārkāpuma izdarīšanas fakts un Lēmuma atcelšanai nav pamata.

[5] Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekoši lietas izspriešanai bez tiesas sēdes, tāpēc, ievērojot Pieteicēja izteikto piekrišanu lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas lapa 12) un pamatojoties uz

Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, tiesa atzīst, ka lietu var izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus un pārbaudot Pieteicēja norādītos argumentus par Lēmuma nepamatotību, tiesa nonāk pie slēdziena, ka pieteikums ir noraidāms kā nepamatots, bet pārsūdzētais Lēmums atstājams negrozīts.

Tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka Pieteicējs tika novietojis transportlīdzekli protokolā-paziņojumā norādītajā vietā – Rīgā, Smilšu ielā 5, bet pastāv strīds par Atbildētāja secinājumu, ka vieta, kur Pieteicējs tika novietojis stāvēšanai transportlīdzekli, ir uzskatāma par brauktuvju krustošanās vietu Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apkšpunkta izpratnē. Tādējādi lietas izlemšanai ir jāizvērtē tikai tas, vai administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā vieta, kur novietots transportlīdzeklis NISSAN, ir uzskatāma par krustojumu vai pieguļošu teritoriju.

[7] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta noteikumiem pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[8] Izvērtējot lietā esošos objektīvos pierādījumus – protokolu-paziņojumu (lietas lapa 4) un vizuāli novērtējot pārkāpuma vietā veiktos foto uzņēmumus (lietas lapa 21-22), tiesa secina, ka nepastāv nekādas šaubas par to, ka Pieteicējs viņam piederošo transportlīdzekli novietojis Rīgā Smilšu ielā 5, kur, norobežojot krustojumu ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu, secināms, ka transportlīdzeklis ir atstāts stāvēšanai tuvāk par 5 metiriem no šķērsojamās brauktuves malas pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā. No fotoattēliem redzams, ka brauktuve Smilšu ielā nav apzīmēta ar nepārtrauktu 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līniju vai sadalošo joslu. Tātad transportlīdzekļa novietojums atbilst Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apkšpunktā paredzētajiem ģeogrāfiskajiem priekšnoteikumiem, kas paredz stāvēšanas uz apstāšanās aizliegumu.

Sekojoši ir izvērtējams Pieteicēja arguments par to vai Trokšņu ielas posms, kas iziet uz Smilšu ielu T-veida krustojumā nav atzīstams par pieguļošu teritoriju, uz kuru attiecas Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkta otrajā teikumā paredzētais izņēmums.

[9] Izvērtējot Rīgas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas datus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka brauktuve starp namiem Smilšu ielā 18 un Smilšu ielā 20, kas piekļaujas Smilšu ielai ir Trokšņu ielas posms, kas savieno Jēkaba ielu un Smilšu ielu. No Rīgas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas datiem viennozīmīgi secināms, ka Trokšņu ielai ir piešķirts publiskas ielas statuss un tā nepilda piekļūšanas tikai funkciju slēgtām teritorijām vai pagalmiem, kā to norāda Pieteicējs.

Tādējādi tiesa nonāk pie secinājuma, ka lietā fiksētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vieta atbilst trīsvirzienu brauktuvju krustošanās jēdzienam, tāpēc uz šo brauktuvju krustošanās vietu ir attiecināmi Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apakšpunkta stāvēšanas un apstāšanās režīma ierobežojumi, līdz ar to secināms, ka Lēmumā ir pamatoti secināts, ka transportlīdzekļa novietošana minētajā vietā veido Latvijas

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu un Pieteicējs ir pamatoti saukt pie administratīvās atbildības.

Vienlaicīgi tiesa norāda, ka Pieteicēja norādīte argumenti par Trokšņu ielas posma vēsturisko nozīmi un šā ielas posmu kā iekšpagalma lietošanas kārtību nevar ietekmēt Lēmuma spēkā esamību un administratīvās atbildības iestāšanās pamatu, jo, nosakot atbildības pamatu, noteicošais ir pašreizējais stāvoklis un attiecīgās vietas publiski tiesiskais statuss, nevis vēsturiskais. Tāpat nav nozīmes tādiem argumentiem, kā dzeltenās līnijas novietojums Smilšu ielā 5 pretī Trokšņu ielai vai stāvēšanu un apstāšanos aizliedzošu ceļa zīmju neesamība šajā vietā, jo šāds aizliegums izriet no Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.apkšpunkta.

[10] Pārbaudot Lēmumu daļā par soda noteikšanu, tiesa atzīst, ka Atbildētājs ir ievērojis materiālo un procesuālo tiesību normu prasības. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas sankcija paredz tikai vienu soda veidu un mēru, tāpēc secināms, ka lietderības apsvērumus daļā par soda apmēra noteikšanu ir izdarījis likumdevējs un iestādei nebija nepieciešams vērtēt piemērojamā soda apmēru. Izskatāmais administratīvais pārkāpums apdraud ceļu satiksmes drošību un ievērojami traucē citu transportlīdzekļu kustību, it īpaši gadījumos, kad šo krustojumu lieto lielgabarīta transportlīdzekļi, piemēram, glābšanas dienestu vai komunālo dienestu speciālais lielgabarīta transports. Tāpēc, tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā nav piemērojami arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pata noteikumi par atbrīvošanu no administratīvās atbildības, jo pieļautais pārkāpums nav uzskatāms par tādu, kas neapdraud ceļu satiksmes drošību.

[11] Ievērojot lietā savāktos pierādījumus to kopumā, tiesa nonāk pie slēdziena, ka pārsūdzētais Lēmums ir atstājams negrozīts, bet pieteikums jānoraida kā nepamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *A.Š.* pieteikumu.

Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2010.gada 26.oktobra lēmumu Nr.10-6/3291 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.108377981) atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) P.Novičenoks

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis P.Novičenoks
Rīgā 2012.gada 3.maijā
Dokuments ir elektroniski parakstīts ar drošu elektronisku parakstu un satur laika zīmogu.